

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za ostanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Spravna pogajanja.

Po izvirnih državnih idejah se grof Thun menda ne odlikuje. Mislilo se je časih o njem, da je krepka individualnost, a sedaj se kaže, da je mož šablone, kateri se ravna po starih tradicijah in deluje po malovrednih receptih svojih prednikov, sedaj se kaže, da tudi on najbrž ni sposoben, spraviti državni voz na pravi tir.

Kar sta poskušala grof Badeni in bar. Gautsch, to poskuša sedaj tudi grof Thun: z izvenparlamentarnimi pogajanjmi skuša doseči spravo mej Čehi in Nemci in menda res upa, da se mu posreči to, kar se v ugodnejših razmerah ni posrečilo niti Badenju niti Gautschu.

Najnovejša Thunova akcija se je šele začela. Ker ni možno, češke in nemške zaupnike dobiti takoj za skupna pogajanja, se je grof Thun odločil, da se pogaja s češkimi zaupniki posebe, z nemškimi zaupniki pa tudi posebe, a če bi njegovo posredovanje imelo kaj uspeha, potem se začne skupna posvetovanja.

Čehi so bili vedno pripravljeni se dogovarjati radi sprave in so se tudi Thunovemu povabilu takoj odzvali. Pogajanja mej vlado in mej češkimi poslanci so se včeraj začela in imela so, v kolikor se da soditi iz izjav čeških zaupnikov, dovoljen, Čehe zadovoljiv uspeh.

Porazumeti se s Čehi ni bilo težko, težje pa bode, porazumeti se z Nemci, ako jih bo sploh dobiti za pogajanja. Doslej se grofu Thunu niti to še ni posrečilo. Nemške obstrukcijske stranke so doslej odklonile vsa povabila in izjavile, da se niti ne pogajajo, dokler vlada ne prekliče jezikovnih naredb. Thun je poslal ministra Bärnreitherja v Prago, da pridobi za svojo akcijo vsaj nemškoliberalne veleposestnike. Ti se odločijo tekom prihodnjih dni. Bärnreither je dosegel, da se skliče izvrševalni odbor te stranke na posvetovanje o vladnem povabilu, ali verjetno ni, da bi se nemškoliberalni veleposestniki temu vabilu odzvali, saj bi si s tem nakopali nasprotstvo vseh drugih nemških strank, ne da bi si kaj koristili, zakaj sprava mej Čehi in nemškoliberalnimi veleposestniki, še dolgo ni sprava mej Čehi in mej Nemci. Veleposestniki so

privilegovana kasta, katera ima na narod in na druge nemške stranke bore malo upliva. Sicer pa bi se v slučaju sprave mej Čehi in veleposestniki parlamentarne razmere prav nič ne premenile. Obstrukcijske stranke bi tudi v tem slučaju ne odnehale od svoje taktike, a s spravo, katera ne omogoči rednega funkcioniranja parlamenta, katera ne omogoči rešitve nagodbe parlamentarnim potom, s tako spravo tudi grofu Thunu ni pomagano.

Splošno mnenje je, da se grofu Thunu tudi ta najnovejša, doslej skrbno prikrivana akcija ne posreči, da sprava posredovanja ne bode imela uspeha, tudi če se zgodi, česar pač nihče ne pričakuje, da se namreč nemški zaupniki odzovejo vladnemu povabilu.

Nam je to prav, kajti separatna sprava mej Čehi in mej Nemci, narodnostni mir mej tema narodoma je za nas Slovence sila nevaren. Narodnostno vprašanje se za nas Slovence reši le tedaj ugodno, ako se reši nakrat za vso državo, ako se doseže sprava mej vsemi narodi na podlagi ravnopravnosti in enakopravnosti. Ako se sklene mir samo mej Čehi in mej Nemci, potem je dvomljivo, če bomo sploh v stanu, ubraniti se naših nasprotnikov in zato moramo želeli, da se sprava pogajanja ne posrečijo.

V Ljubljani, 1. julija.

Spravne konference. „Tagespost“ se poroča z Dunaja, da hoče imeti grof Thun neobvezna pogajanja najprej s češkimi in potem z nemškimi zaupniki možni. Ta pogajanja naj ustvarijo podlago skupnih češko nemških konferenc. V tem smislu ima dr. Bärnreither nalogo vplivati na veleposestnike. — V krogih levice — piše „Tagespost“ — se zatrjuje, da se nedvomno nobena nemška stranka ne udeleži teh pogajanj, pa tudi veleposestniki ne, dokler se jezikovne navedbe ne odpravijo. Iz čeških krogov se poroča, da so se pogajanja začela že včeraj s tem, da sta bila dr. Pacak in dr. Stransky najprej pri ministru dru. Kaizlu ter pri grofu Thunu. Popoldne ob 3. pa so se udeležili pogajanj pri notranjem ministru poslanci Engel, Gregr, Herold, Začek in omenjena dva. Konference, ki je trajala do 7. zvečer, sta se udeležila grof Thun in dr. Kaizl.

Ruski listi o praških slavnostih. „Svčt“, glasilo generala Komarova, odgovarja mirno na vse nemške in madjarske napade, češ divjanje dunajskih listov proti praškim dogodkom je politična blaznost. V Pragi se niso čule nikake grožnje proti Nemcem, ampak se je izrazila samo udanost avstrijskih Slovanov vladajoči dinastiji. Kaj hočejo Nemci? Vladoarstvo, to pa bi porušilo temelje avstrijske drž. zgradbe. Avstrijo požira boj Nemcev s Slovani. Ta boj potihne, ko se okrepe Slovani in ko s tem okrepi tudi Avstrija. Nesumljivo jamstvo tega ojačenja je sijajni izidi praškega sestanka, kjer so vsi Slovani brez razločka dali duška iskreni želji za slogo. Peterburške „Novosti“ pišejo: Razumemo nemočno zlobo Nemcev in Madjarov in obžalujemo njihovo zaslepljenost. Oni sami s svojimi rokami rušijo temelj avstrijske države. Kolika sreča bi vladala po tej krasni zemlji, ako bi ne bilo večnih narodnih bojev! Toda ti boji se ne smejo završiti z zmago Nemcev, ker njihova zmaga bi porušila Avstrijo. Naj govore sovražniki Slovanov kar hočejo, vseslovanski shod v Pragi ostane na veke svetla točka v življenju slovanskih narodov. Naj bi se razvijala in jačila ideja slovanske vzajemnosti, ki se je tako srečno začela v Pragi! „Novoja Vremja“ pa pišejo: Kdor ni bil v Pragi, ne more imeti pojma o ovacijah, ki so se izkazovale zastopnikom slovanskih rodov. V svoji celini je bila to prelepa slika, ki svedoči o sili, energiji in značaju Čehov. Narod, ki more prirediti tako slavlje, združiti vse razrede, vse sloje občinstva, tako slavlje, katerega se vdeležuje vsakdo od otrok do starcev ter je navdan vsakdo z zavestjo ozbiljosti trenutka in narodne ideje, tak narod ne more biti poražen in uničen, nego mora živeti. Čehi pa, katerim je sojeno, da stojé na meji nemškega sveta ter ga ne puščati v slovanski svet, vrše svoje dolžnosti.

Salisbury o svetovnem položaju. Salisbury je govoril te dni o splošnem položaju. Zatrjeval je, da mora ostati Anglija glede špansko-ameriške vojne absolutno neutralna. Salisbury želi, da prelivanje krvi čim prej poneha ter se vrne svetu zopet mir. Politično obzorje je sicer precej jasno. Anglija je sklenila ravnokar pogodbo s svojim največjim in ci-

LISTEK.

Krst.

Spisal Guy de Maupassant.
(Konec.)

Babica se je nekoliko utrudila in rekla šaljivo duhovniku:

„Oh, gospod župnik, bi li ne blagovolili malo prijeti svojega netjaka? Kar vsa trda sem že, in krč mi je prišel v ude.“

Duhovnik je vzel takoj otroka, katerega bela oprava se je svetila na črnem talarju kakor velika lisa, ter ga poljubil; malo breme mu je delalo težave, saj ni vedel kako ga naj drži ali položi v naročje. Ljudje so se smejali, in jedna starih mater je zaklicala:

„Čuj, župnik, ali ni velika škoda, da ne boš imel nikdar kaj tacega!“

Duhovnik ni odgovoril. Stopal je sedaj še bolj hitro ter zrl srepo na modrooko dete, čegar okrogla ličeca bi bil najrajši še jedenkrat poljubil. In res. Ni se mogel dolgo premagovati in približal je otroka zopet k svojemu obrazu ter ga poljubljal...

Oče pa je zaklical: „Čuj, župnik, ako hočeš jednega, ti treba samo povedati.“

In zbijali so šale, kakor je pri kmetih navada.

Kakor hitro so sedeli za mizo, se je tudi razvila robata kmetška veselost. Tudi druga dva sina sta se nameravala kmalu poročiti; njihovi nevesti sta bili tu — prišli sta le k obedu, — in gostje se niso naveličali, namigavati na bodoči zarod, katerega narodita ta zakona.

Bile so to debele, zelo slane šale, pri katerih so dekleta rudela, povešala oči, dočim so se moški krohotali ter tolkli s pestmi na mizo. Tudi oče in ded nista bila štedljiva s surovimi opazkami. Mati se je nasmihala, in celo stare žene so postale vesele ter so tudi zbijale prešerne šale.

Župnik je bil vaju teh ljudskih prešernostij. Mirno je sedel poleg babice in pošegetal včasih s prstom usteca svojega netjaka, da bi mu izvalil nasmeh. Pogled na tega otroka ga je navdajal s začudenjem, kakor da ni videl še nikdar kaj drugega. Zamišljeno, pozorno, s sanjavo resnostjo ga je opazoval; nakrat je začutil v sebi ljubezen, nekako nanavladno, dosedaj tujo mu, živo, a vendar melanholično nežnost do tega slabotnega bitja, ki je bil sin njegovega brata.

Ničesar ni videl, niti slišal, saj je gledal le otroka. Rad bi ga bil položil še jedenkrat na svoji

koleni, kajti v njegovih prsih, v njegovem srcu je živel še oni sladki čut, kateri ga je navdajal malo prej, ko je nosil otroka ob vrnitvi iz cerkve. Globoko vznemirjen je sedel pred to človeško ličinko, kakor pred neizrečno skrivnostjo, katere ni še nikdar razmišljal, višjo, sladko skrivnostjo posebljenja nove duše; in razmišljal je veliki misterij ključnega življenja, vzbujajoče se ljubezni, razmišljal o zarodu plemen in človeštva, kateri ne miruje nikdar.

Babica pa je hitela jesti rudečega obraza in svetlih oči, samo otrok ji je bil na poti, da ni mogla prav blizu k polni mizi.

„Dajte ga meni; jaz nisem lačen“, ji je dejal župnik.

In zopet je vzel otroka, in izginilo je vse okrog njega, kakor da bi bilo izbrisano. Njega oko je neprestano počivalo na tem rožnatem, debelem obrazku in počasi je prešla gorkota malega telesca skozi plenice in sukno talarja v njegove noge, in zdelo se mu je, kakor da čuti nepopisno nežno, rablo, čisto božanje, katero mu je gnalo solze v oči.

Hrup gostov je postajal vedno večji. Otroka je zbegalo to vpitje, začel je plakati.

Nekdo je zaklical: „Župnik, začni ga vendar dojit!“

viliziranim sosedom, s katerim hoče živeti vedno v miru. Jako bi škodilo angl-škim kulturnim nalogam, ako bi se pogodba ne bila posrečila. Glede Kitajske je dejal Salisbury, da dvomi o vsakeršni možnosti, ki bi mogla provzročiti kako vojno mej Anglijo in Kitajsko. Salisbury pa ni povedal, ali ni možna vojna s kako drugo ondi interesiranih vlastij.

Z ameriško-španskega bojišča dohajajo samo motna, neverjetna in ugovarjajoča si poročila. Invazijska vojna pod poveljstvom generala Schafterja prodira bajé zmagovito in skoraj brez odpora proti Santiagu. Amerikanski listi poročajo, da je še samo 3 angleške milje od Santiaga. Španci se povsod umikajo ter se zbirajo v Santiagu, da ga branijo. Dohajajo pa tudi vesti o grozni vročini, o stradanju ameriških vojakov, o mali disciplini mej prostovoljci ter o izbornih španskih strelcih. Dopisnik „Newyork Journala“ poroča, da je govoril z admiralom Sampsonom, Shafterjem in z Garcio. Vsi trije so mu dejali, da so Španci izgubljeni ter da se mora Santiago v kratkem podati. — Španska rezervna eskadra Camare pa tiči že 3 dni v Sueškem prekopu, ker nima dovolj premoga.

Dopisi.

Iz Moravč, 30. junija (Občni zbor moravške kmetijske podružnice.) Preteklo sredo, v dan sv. Petra in Pavla, imela je moravška kmetijska podružnica, ki se je letos ustanovila, svoj prvi občni zbor v hiši g. Tomaža Tomca v Moravčah. Po iskrenem pozdravu načelnika, gosp. Ign. Klopčiča, je govoril tajnik, g. Jak. Bevc, o stanju naše podružnice. Iz njegovega poročila posnemljemo, da šteje moravška podružnica danes 27 udov, izmed katerih jih je 25 letos na novo pristopilo. Blagajnik, g. Ign. Detela, je poročal o imetju podružnice, katero znaša 5 gld. 10 kr. To svoto je naklenil podružnici g. dr. Ivan Jan, magistratni tajnik v Ljubljani; nabral jo je namreč v veseli družbi v Vodcah za baš tedaj osnovano moravško podružnico. Člen Pirnat predlaga, da se dru. Janu v ime občnega zbora izreče pismena zahvala za ta dar, pa tudi zato, ker je ob času svojega bivanja v Moravčah mnogim členom podružnice pocetil veliko sadja. Predlog je bil jednoglasno sprejet. Za odposlanca k občenemu zboru kmetijske družbe, ki bo v Ljubljani 7. malega srpana, je bil izvoljen g. J. Detela. Pri točki: „razni nasveti“ oglašil se je g. načelnik Klopčič in predlagal, da bi si moravška podružnica omislila prepotrebno čistilnico za žito. Naročilo se je gosp. Deteli, da v tej stvari pri kmetijski družbi v Ljubljani potrebno poizve in potem se bo kupila čistilnica. Člen J. Rokavec nasvetuje, naj bi podružnica vzela v najem nekaj sveta in napravila svojo sadjarnico. Člen Detela mu odgovarja, da je ta misel sicer lepa, da pa se pri sedanjem tako skromnem imetju podružnice ne da na kaj takega misliti. Končno je člen Pirnat v ime navzočih izrekel zahvalo podružničnemu odboru, ki pridno in neumorno deluje, posebej še tajniku in blagajniku ter odborniku Tomcu, ki je blaghotno prepustil svoje prostore za prvi občni zbor. — Naj se nam o priliki občnega zbora naše podružnice dovoli nekaj opazk! Naša podružnica bila je ustanovljena z velikim navdušenjem početkom letošnjega leta. Pa zdi se, da tisto navdušenje in tista vnema za prekornostno podružnico že takoj v prvem letu obstanka njenega nekako pojmlje. Dokaz temu je, da se je prvega občnega zbora, čeprav se je vršil ob tako ugodnem času, udeležila komaj polovica členov in da so izostali

Hrupen krohot je navdal sobo. Mati je vstala, vzela sina ter ga nesla v sosednjo sobo. Za nekaj minut se je vrnila ter povedala, da dete v svoji zibelki mirno spava.

Gostje so še vedno obedovali. Zdaj pa zdaj so šli možki ali ženske na dvorišče, a so se zopet vrnili ter sedli k mizi. Meso, zelenjava, vino, jabolčnik, vse je izginevalo za ustnicami ter polnilo trebuhe, da so se vsem svetile oči, a v glavi jim je postajalo megleno.

Ko so prinesli kavo, se je začelo temniti.

Duhovnik je že davno izginil, toda tega ni opazil nihče.

Mlada mati je slednjič vstala, da pogleda je-li mali še spava. Bilo je že povsem temo. Tipaje je šla v sosednjo sobo ter stopala s stegnenimi rokami naprej, da se ne bi zadela v pohištvo. Toda vsled nenavadnega šuma se je mahoma ustavila. Prestrašena je šla zopet vun, kajti dobro je čula, da se je v sobi nekdo gibal. Bleda in tresoča se, je prišla nazaj k gostom, katerim je pripovedovala, kaj se je zgodilo. Vinjeni možje so z grozečimi obrazi planili pokonci. Pred njimi je šel oče s svetilko v roki.

Duhovnik je klečal ihté pred zibelko in pritiskal svoje čelo k blazini, na kateri je počivala otrokova glavic.

prav taki, ki imajo vedno polna usta besed, kako so vneti za vsako koristno in potrebno napravo in da pri takih stvareh pri njih ne odločujejo osebnosti! A kaj nam pomaga širokoustno se bahati in vpiti, da je kdo vse pripravljen storiti in žrtvovati v blagor ljudstva, če se pa tak po nepotrebnem odteza tako važni napravi, kakor je baš kmetijska podružnica, in potem drugim hudomušno očta, da ničesar ne store, dasi po pravici njega zadene to očitjanje. Pri takih razmerah moramo seveda z žalostjo opazovati, da naša podružnica neče prav uspevati in da šteje vse premalo členov v primeri za tako velik kraj, kakor je moravška dolina. Vsaj petdeset členov bi morala brojiti! Da, pri nas le preradi dremljemo, in kolikega drezanja in nagovarjanja je treba, da koga vzdramiš in pridobiš za kako koristno stvar! Potem pridejo pa, kakor bi te mlačnosti same še ne bilo dovolj, mejsebojni prepiri in malenkostne osebnosti, ki zavirajo in onemogočujejo vsak pravi napredek, vsako še takovažno in neobhodno potrebno in koristno napravo. Ne vem, kdaj se bomo povzdignili nad te bagatelne obzire in kdaj si razširili svoje obzorje! — Naj sklenem to poročilo z iskreno željo, da bi skoro poslala kmetijska družba iz Ljubljane katerega svojih gospodov, ki bi imel pri naši podružnici pračavanje v tej ali oni stroki kmetijstva. To bi jako povzdignilo našo podružnico in ji pridobilo brez dvoma mnogo novih členov. Na svidenje tedaj pri prvem takem predavanju v lepi slogi in miru, brez različnih obzirov in brez nepotrebnih osebnosti, imajoč pred očmi jedino le pravi napredek moravške doline in korist našega ljudstva!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. julija.

— (Izredni občni zbor odvetniške zbornice.) Slovenski odvetniki vložili so prošnjo za razpis izvanrednega občnega zbora odvetniške zbornice zaradi prepovedi rabe slovenskega jezika pri graškem nadsodišču. Zbornični predsednik gosp. dr. Pfefferer sklical je občni zbor na dan 3. julija t. l. Ker je pa ta občni zbor nepravilno sklican in to z ozirom na § 13. posl. reda, vložili so slovenski odvetniki protest zoper tako postopanje in se obračajo do vseh svojih koleg, naj se ne udeležijo protipravilno sklicanega občnega zbora dne 3. julija t. l.

— (Naše mnenje o poslancu dr. Lemischu.) Poslanec dr. Artur Lemisch je zastopnik pete kurije na Koroškem in torej tudi zastopnik slovenske tretjine koroškega prebivalstva, zastopnik tistega naroda, kateri je mej vsemi narodi v Evropi najbolj zatiran. V nekem oziru je torej dr. Lemisch tudi slovenski poslanec in to nas pač opravičuje, da se zanj nekoliko bolj zanimamo, kakor za druge nemške poslance iz Koroške. Ko je bil dr. Lemisch izvoljen državnim poslancem, nismo o njem dosti vedeli. Znano nam je bilo samo to, da je srečni posestnik tisočakov, katere so si pridobili njegovi stariši s spretnim eksploatiranjem koroških Slovencev. Od volitev je že precej časa poteklo, a dr. Lemisch je bil ves ta čas jako skromen in je dosledno postavljal svojo luč pod mernik. Že dve leti je poslanec, a v stenografičnem zapisniku ne najdemo o njem družega, kakor nekaj psovka, s katerimi se je odlikoval v viharjih sejah za časa Badenija, sicer pa je molčal kakor kak trapist. Toliko večja pa je njegova delavnost zunaj parlamenta. Dr. Lemisch prireja neprestano shode, na katerih agituje za svojo stranko, česar mu seveda ne zamerimo, na katerih pa razvija tudi nazore, ki svedočijo, da je njegov molk v državnem zboru dobro premišljen in konsekvencen natančnega samopoznanja. Ti nazori so res klasični! Dr. Lemisch, ki dan na dan propoveduje križarsko vojsko proti jezikovnim naredbam za Češko, je na zadnjem shodu v Celovcu slovenskim poslancem odrekal tisto pravico, katero lasti sam sebi in na kateri je zasnovana nemška „Gemeinbürgerschaft“, pravico, razpravljati o razmerah drugih kronovin! Kam bi prišel centralni parlament, ako bi obveljal ta nazor, je lahko umljivo. Temu nespametnemu nazoru se vredno pridružujejo vsi drugi, katere je dr. Lemisch razvijal na rečenem shodu in vsi so nas prepričali, da je dr. Lemisch velika duševna reva, da je politično neomikan mož, kateri nima taci duševnih svojstev, da bi bil vreden biti poslanec. Rečeni shod nas je pa tudi še o nečem drugem uveril. Dr. Lemisch je hotel biti sarkastičen. Rad bi se bil ponorčeval iz jubilejskih slavnosti, a ker se tega ni upal neposredno, poskusil je to posredno, ter pripovedoval, zakaj „jubilirajo“ razne patrijotične stranke. O Slovencih je rekel, da „jubiliramo“, ker je — jeden naših poslancev podpredsednik poslanske zbornice! To je tako klavern dovtip, da mu ga ni iz lahka

najti primere in katerega bi drugo občinstvo nego celovško pač ne preneslo. S tem dovtipom je dr. Lemisch hotel nas Slovence osmešiti, a dosegel je nasprotje, utrdil je samo naše prepričanje, da je poslanec, nad katerim bi se njegovi volilci pač lahko zjokali, sicer pa da ne zasluži niti tistega osebnega spoštovanja, katerega tudi svojim sovražnikom ne odrekamo, ako so ga vredni, a povedali smo to, ker dr. Lemisch zastopa tudi slovensko prebivalstvo Koroške.

— (Ljubljanski knjigotržci, trgovci s papirjem in šolskimi potrebščinami) so sklenili imeti ob nedeljah in praznikih od 15. julija do 15. septembra svoje prodajalnice zaprte. Želeti bi bilo, da se temu sklapu pridružijo tudi trgovci galanterijskih in norimberskih izdelkov, ki so v tesnejši zvezi s trgovci papirja. Vsaj nekoliko dni na leto odmora od trudapolnega dela koristi i principalu i poslujočim.

— (I. ljubljansko kolesarsko društvo v Ljubljani) naznanja, da je čas prijav za I. narodno dirko dne 3. julija t. l. samo še do 1. julija t. l. do 10. ure zvečer. Prijave vzprejema gospod Josip Maček, trgovec na Mestnem trgu. Na poznejše prijave se društvo ne bode oziralo. Vstopnice vseh vrst prodajajo se v trafiki gosp. Šešarka v Šlenburgovih ulicah. Darila so vsa razpostavljena v izloži gosp. Vaso Petričiča, trgovca na Mestnem trgu. Dirkališče se je temejjito popravilo in je v najlepšem stanu.

— (Gostilničarji, krčmarji, kavarnarji in žganjetodarji) so imeli dne 30. junija v Kopitarjevem hramu svoj izvanredni občni zbor, katerega se je od 260 omenjenih obrtnikov, udeležilo samo 19. Radi pičlosti števila se je moralo zborovanje razpustiti in preložiti na dan 14. julija t. l. tudi v Kopitarjevem hramu. Zborovanje se bo ta dan vršilo ne glede na število udeležnikov. Ker je lahko vsaka druga zadruga ponosna na svoje delovanje in na svoje člene, katerih ni v taki obilici kakor zgorej omenjenih obrtnikov, in pri katerih organiziranje vidno napreduje, bil bi tudi skrajni čas, da se „Zadruga gostilničarjev, krčmarjev, kavarnarjev in žganjetodarjev“ tudi nekoliko gane, ker se omenjenim obrtnikom v Ljubljani gotovo ne godi preveč dobro in kateri se v času sile le k zadrugi obračajo in iščejo pomoči. Na svidenje torej dne 14. t. m. ob 3 uri popoldne v Kopitarjevem hramu, ker le na ta način nam je možno skupaj v naš prid delovati.

— (Brez denarja okoli sveta.) V našem uredništvu predstavil se je mlad prirodoslovec iz Kanade, Henri Dharmont, ki je s sindikatom ameriških založnikov v Chicagu sklenil pogodbo, po kateri je vezan priti t-kom dveh let brez denarja in peš okrog sveta. Gospod Dharmont je 5. sept. 1897 odpotoval iz Chicaga in se mora do 5. sept. 1899 tja vrniti, povrh pa je vezan, spisati o svojem potovanju dnevnik. Za ta dnevnik dobi 20.000 dolarjev, a dolžan je, prinesiti okrog sveta nekaj mišij z otoka Sumatre, katere so jako krotke, n majo repa in nič ne diše. Z razkazovanjem teh miši si služi g. Dharmont kar treba za potovanje. V Ljubljani stanuje g. Dharmont v hotelu „pri Slonu“, kjer razkazuje svoje miške in tudi potrdila raznih mestnih občin itd., iz katerih je vidno, kod je že potoval.

— (Nova narodna trgovina) Na Dvornem trgu je otvoril g. L. Schwentner knjigarno, zvezano s trgovino z muzikalijami, papirjem itd. itd. Priporočamo kar najtopleje to prvo narodno knjigarno in upamo, da bo slovensko občinstvo gosp. Schwentnerja krepko podpiralo.

— (Nezgoda?) Včeraj zvečer našli so ob levem bregu Ljubljanske blizu Malega grabna moško obleko in čevlje. Domnevalo se je, da se je kdo šel kopat in da je utonil. Obleka se je agnosicirala za lastnino bivšega 72 let staraga dimnikarskega mojstra Ivana Turka, kateri je včeraj popoldna odišel z doma in se dosedaj ni vrnil. Ljudje so ga videli, da se je kopal v Koleziji in da je od tam odišel proti mestnemu logu. Pozneje bil je v neki gostilni na Opekarski cesti in ko je odišel iz gostilne, je še dejal, da se gre spet kopat. Truplo se dosedaj ni našlo. Ivan Turk je oče znane slovenske gledališke igralk.

— (Kmetске posojilnice ljubljanske okoličice) računski zaključek z dne 30. junija t. l. kaže: Aktiva: Goto ina: 4908 gld. 19 kr. Naloženi denarji: 275.396 gld 37 kr., posojila 468.064 gld., prehodni zneski 21 gl. 56 kr., inventar 463 gl. 72 kr., zaostale obresti 5989 gld. 59 kr. Pasiva: Deleži 11.324 gl., rezervni zaklad 19.116 gl. 86 kr., hranilne vloge 713.987 gl. 10 kr., naprej plačane obresti 2050 gold. 10 kr., neizplačana dividenda 54 gold. Upravno premoženje 754.843 gld. 43 kr. Denarni promet 1.413.754 gld. 38 kr.

— (Izlet k sv. Joštu) kjer bo ob 10. uri sv. maša, naredi pevski zbor iz Št. Vida pri Ljubljani prihodnjo nedeljo t. j. 3. t. m.

— (Iz Škofje Loke) nam piše trgovec in založnik tobaka g. Zigon z ozirom na prijavljeni dopis v št. 143. z dne 27. t. m.: Gospod dopisnik je dopisnice, ob katere se je spodtikal, gotovo slabo pogledal, sicer bi vedel, da so to šaljive biciklistke razglednice, a doselej še ni dobil taci slovenskih dopisnic. Te razglednice prodajajo tudi vsi narodni trgovci v Ljubljani, pri kojih sem tudi jaz zahteval

najprvo slovenske, a sem se moral, dasi nerad zadovoljiti z nemškimi, ker se mi je povedalo, da slovenskih ni dobiti. S tem so ovržene tudi vse druge neslane opazke dopisnikov.

— (Tamburaški zbor narodne ditavnice v Škofjiloki) priredi s prijaznim sodelovanjem pevskega društva „Ratitovec“ iz Selc v nedeljo, dne 3. julija t. l., v Selcih veselico. Vzpored: 1. V. G. Brož: „Napried“, tamburaška poputnica. 2. A. Foerster: „Ljubica“, pevski zbor. 3. M. pl. Farkaš: „Moje milje“, mazurka, tamburaški zbor. 4. Dr. G. Ipavec: „Kje so moje rožice“, pevski zbor. 5. V. G. Brož: „U posavskoj šumi“, glasbena slika. 6. „Stric Jaka“. Šaljiv prizor v dveh dejanjih. 7. Dan. Fajgelj: „Pobratimija“, pevski zbor. 8. V. G. Brož: „Upomena na zlatni Prag“, četvorka, udarja tamburaški zbor. 9. Fleišman: „Triglav“, pevski zbor. 10. M. pl. Farkaš: „Valse elegante“, udarja tamburaški zbor. 11. Anton Nedved: „Na goro“, pevski zbor. 12. M. pl. Farkaš: „Oj Hrvati, oj junaci!“, poputnica, udarja tamburaški zbor. Prosta zabava. Začetek je ob polu 5. uri popoldne. Vstopnina: Sedež v I. vrsti 50 kr., v II. vrsti 40 kr., stojišča 20 kr. za osebo. Čisti dohodek se porabi v dobrodelne namene.

— (Podružnice sv. Cirila in Metoda za Bled in okolico) letni občni zbor bo v nedeljo dne 3. julija t. l. ob 4. uri popoldne v gostilni pri J. Peterneleu.

— (Iz logaškega okraja) se nam piše: Kakor znano, nameravalo je izleteti „društvo učiteljev in šolskih prijateljev okraja logaškega“ 16. dne junija t. l. v divjeromantično Predjamo. Ker se je pa baš isti dan znani sitnež Pluvius s svojo golido tako silno produciral, da bi še pes ne bil šel rad izpod strehe, preložil je odbor ta izlet in društveni občni zbor v Predjami na četrtek 7. dne julija. Izletniki, kojih se je že precejšnje število zglasilo, se odpeljejo napominani dan ob 5. uri zjutraj iz Dol. Logatca preko Planine in Studenega v Predjamo in popoldne mimo Hrenovih vico skozi Postojino, kjer bo v Arkovi gostilni skupni obed, zopet domov. Pri tej priliki se snidem v Predjami, oziroma v Postojini tudi z našimi tovariši iz postojinskega okraja, katerim že naprej kličemo srčni: „Dobro došli!“ Ker se posebna vabila ne bodo razpošiljala, naj se blagovoli smatrati te vrstice kot vabilo in obvestilo.

— (Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu juniju 1898. je 142 strank vložilo 32.438 kron 83 vin., 97 strank vzdignilo 20.010 kron 51 vinarjev, toraj več vložilo 12.428 kron 32 vin., 11 strankam se je posojil izplačalo 8560 kron, stanje vlog 1.030.208 K 73 vin., denarni promet 99.503 kron 94 vin.

— (Zanimiv slučaj.) Iz celovške okolice se nam poroča: Slovenca zasledujejo povsodi, kakor steklega psa. Kar ukrene in kamor jo mahne, že ga zvohejo in so mu takoj za petami. Gotovo bode strmeli, gospod urednik, če vam povem, da so zopet zalotili našega vzornega rodoljuba M. Prosekarja, katerega čislajo tukajšnji Slovenci daleč na okrog. Kaj je neki protipostavnega storil, da ga zasledujejo? Zadeva je ta-le: G. Prosekar je dal tiskati slovenska vabila k blagoslovljenju svoje nove hiše v Kotmari vasi, na katerih ni ničesar drugega bilo, kakor da se uljudno vabi na to slovesnost. Neki orožnik pa ga je pred kratkim vprašal, če je imel dovoljenje za natisek in za razpošiljatev. On mu je kratko odgovoril, da je ni imel, kajti kam bi vendar prišli, če bi moral vsak oštir, ki napravlja plese in veselice, šele prositi za dovoljenje, jeli sme vabila natisniti pustiti, kako in komu naj je razpošilja itd. Žandarm je seveda rekel, da bode potrebno ukrenil, in v to svrhu mu je dal neustrašeni g. Prosekar še jedno vabilo, da bode znal, kaj je dal natisniti in kaj je razpošiljal. Da, predragi naši slovenski rojaki, take so pri nas „razmere“, katere hočejo nasprotniki sami urediti. Ali ve kaj o tem celovški okrajni glavar Mac Nevin?

— (Razpisane službe.) Mesto sodnijskega tajnika v VIII. čin. razredu pri deželni sodišču v Gradcu, eventualno kje drugje. Prošnje do dne 3. julija t. l. pri c. kr. dež. predsedstvu v Gradcu. — Na c. kr. mernar. akademiji na Reki mesto profesorja za zemljepis in zgodovino s 1. septembrom 1898. l. Prosilci ne smejo biti stari nad 40 let. Plača letnih 1600 gld. in starostno doklado 200 gld. do maksimalne plače 2800 gld., s prostim stanovanjem i. dr. Prošnje do 31. julija t. l. pri drž. vojnem ministerstvu „Marine Section“. — V šol. okr. Krško so prosta s-podetkom l. 1898/99. tale učna mesta: mesto učitelja-voditelja v Št. Jurja pod Kumom s plačo 450 gld. in 30 gld. funkcijske doklade in s stanovanjem; definitivno ali provizorično; mesto učitelja-voditelja v Trnu pri Krškem z isto plačo; na štirirazrednici v Št. Jerneju provizorno II. uč. mesto v Škocijanu s 450 gld. plače in II. definitivno mesto v Trebelnem s 450 gld. plače. Prošnje do 20. julija. — Mesto za evidenco zem. davč. katastra v Radovljici ali evid. geometer mesto II. razr. v okrožju finančne direkcije v Ljubljani. Prošnje do konca julija t. l.

* (Spominek padlim avstrijskim vojakom pri Kraljevem Gradcu.) Dne 3. julija se odkrije valed požrtvovalnosti oficirskega kora pešpolka št. 74. sredi vojaških grobov pri Kraljevem Gradcu

nov spominek. Polk Nobili — tako se je zval takrat sedanji 74. pešpolk — je imel 3. julija 1866. sam toliko mrtvecev, kakor vsa saksonska armada skupaj. Polk je imel namreč svoje nakazano mesto sredi mej dvema sovražnima brigadama!

* (Velika nevihta in toča.) Dne 28. t. m. zvečer ob 10. uri se je vsula nad Budimpešto in okolico huda nevihta s točo in ploho. Več tisoč okenj je bilo pobitih, na vrteh in poljih je ogromna škoda. Toča je padla 10 minut. Ploha pa je po plavila vsa nižje ležeča stanovanja, da so ljudje kriče in jokaje bežali s svojih postelj.

* (Velik požar.) V Galiciji je kraj Jagielnica pri Czortkoku popolnoma pogorel. Zgorelo je 400 hiš, cerkev in židovski tempelj. Beda je velikanska.

* (Cof!) V Wiesbadenu so imeli te dni nemški zdravniki občni zbor, ki je sprejel obširno resolucijo, s katero se obsojajo ženske, ki se posvečajo zdravoslovju. Gospodje zdravniki smatrajo to za „oškodovanje ugleda zdravniškega stanu“!

* (Vzoren poročevalec) je vsekakor Eivard Marshall, vojni dopisnik „Newyork Journala“. Minoli petek je kompanija takozvanih roughridersev, ki so vsi člani bogatih in odličnih ameriških rodbin, zašla v sotesko, kjer so jo zgrabili Španci od vseh strani ter pobili okoli 50 mož. Maj premnogimi ranjenci je bil tudi omenjeni dopisnik, kateremu je šla krogla skozi spodnji život. Ko so ga obezali, je diktiral najprej svojim tovarišem natančno vse kar je doživel, potem šele je mislil na se ter se začel pripravljati na smrt. Upajo, da Marshalla še rešijo.

Književnost.

— „Naša monarhija“. Avstrijske kronovine za jubileja 50-letnega vladanja Nj. Vel. Frana Josipa I. Izdaja Julij Lavrenčič na Dunaju. Zalaga Jurij Szeliński, c. kr. vseučilišna knjigarna na Dunaju, I. Štefanov trg 6. Štev. 18 tega lepega patrijotičnega dela obseza popise in slike teh-le krajev in mest Šlezije: Opava (3 slike), Biško (5 slik, mej temi dve o narodni nošnji), Dolina Visle (5, zopet dve o narodni nošnji), Dolina Olše in Tešin (5, zopet dve s skupinami narodnih noš), Dolina Ostravice in Lysá (5 slik), Polska Ostrava in Karvín (2), Nižji Jeseník (5), Bruntal (3), Krnov (3), Karlovi vari in Prácheň (5), Frývaldov (3) itd. Tudi ta zvezek je torej lep in bogato opremljen.

Telefonična in brzojavna poročila.

Gradec 1. julija. Občinske volitve se bodo vršile dne 13. in dne 27. septembra ter dne 5. oktobra.

Gradec 1. julija. Nemški nacionalci so sestavili poseben volilni odbor Derschatta je nasvetoval, naj se kandidujejo vsi tisti člani bivšega obč. sveta, ki so glasovali za resolucijo, vsled katere je bil obč. svet razpuščen in naj se gleda, da ne pride noben krščanski socialist v obč. zastop.

Dunaj 1. julija. Češki pooblaščenca so se vrnili domov. Grof Thun je daues poročal cesarju o uspehu svojih pogajanj s češkimi odposlanci. Minister Bärnreither se je vrnil iz Prage. Sodi se, da se nemškoliberalni veleposelniki vzlic vsem pomislekom odzovejo vladnemu povabilu.

Dunaj 1. julija. Princ Andronikov, drž. svetnik Vavlik in urednik Prokovjev se mudé tu in so izjavili, da je poročilo „Neue Freie Presse“, da jim je praška policija ukazala, od-potovati iz Avstrije, od konca do kraja zlagano.

Krakov 1. julija. Na podlagi izjemnih naredb je vlada ustavila izdajanje štirih socialnodemokratskih listov, za nekatere druge liste pa uveljavila preventivno cenzuro, tako, da smejo dotični listi biti razdani šele tri ure potem, ko so bili predloženi v cenzuro.

Pariz 1. julija. Brisson je včeraj predstavil novo ministerstvo zbornici in razvil svoj politični program. Zbornica je s 361 proti 230 glasom izrekla novi vladi zaupanje. Da našnji republikanski listi so jako zadovoljni, da se je doseglo združenje vseh republikanskih strank. Socijalisti obetajo, da ostanejo nevtalni, klerikalni in monarhistični listi pa so jako nezadovoljni.

Madrid 1. julija. Listi poročajo, da je bila pri Santiagu velika bitka, v kateri so zmagali Španci. To poročilo še ni oficijalno potrjeno.

Narodno-gospodarske stvari.

O povzdigi živinoreje na Dolenjskem.

Glede plemena, ki bi bilo najbolj pripravno za izboljšanje goveje živine po Dolenjskem, smo še zmeraj različnega mnenja, dasi je skrajni čas, zjediniti se tudi v tej zadevi. Še zmeraj se vpeljujejo

na Dolenjsko raznovrstna plemena, kakor murbodensko (pomursko), murčudolsko, pingavsko, smidolsko i. dr. Po drugih krajih ravnaajo veliko pametnejše, in veselo je opazovati, kako na Gorenjskem in po drugih deželah izboljšujejo domačo živino le z najpripravnejšimi plemeni. Posebno lepo napreduje živinoreja na pr. na Nižavstrijskem tudi zaradi tega, ker skrbe v posebnih žvinarstvih zavodih in žvinarstvih postajah za to, da priredijo doma potrebno število plemenih bikov.

Toda pri nas na Dolenjskem napeti bo treba vse sile, da se naprej in naprej izboljšuje domače plemo. V ta namen je treba pred vsem, da delamo po jednotnem načrtu, ne pa vsak po svoji glavi, in da imamo v čislil napredek živinoreje po celi Dolenjski, da izboljšujemo tedaj našo živino povsod z enakim plemenom, ne pa s tako raznovrstnimi, kakor se to žalibog sedaj godi. Na ta način ne pridemo nikdar do cilja.

To povdarjala je kmetijska podružnica novomeška l. 1895. Zato je takrat priredila shod dolenjskih kmetijskih podružnic. Na tem shodu so se izrekli vsi udeležniki za to, da se zboljšuje tudi z naprejš dolenjska živina z jednobarvnimi plemeni, zlasti z murbodenskim plemenom, in da se skuša z naprejš prirejati tudi doma potrebne bike za plemo, ker se dobi prav lepa živina tudi že po naših krajih.

V zadnjem času jela se je pa vsa stvar zopet obračati. Namesto jednobarvne živine vpeljuje se pin gavske plemo, ker je to — kakor pravijo — najboljša živina za celo Kranjsko.

Ali je ta pasma za izboljšanje dolenjske živine Zares bolj pripravna kakor murbodenska in temu podobna plemena, to vprašanje je tako važno, da ga je treba dobro preudariti, sicer si lahko oškodimo vspehe, katere smo dosegli z dosedanjim ravnanjem.

Ker mi je na tem ležeče, da dolenjska živinoreja v jednomer lepo napreduje, poskusiti hočem tudi jaz nekoliko pojasniti važno to prašanje.

Kar se tiče pingavskega plemena, je ono mej plemeni, katere je vpoštevati za izboljšanje pokrajinske naše živine po Kranjskem, gotovo najboljše. O tem nihče ne dvomi. Ono je pred vsem izvrstno za mleko, prav dobro za delo in za pitanje. Razun tega je tudi raščno. Daleč na okrog n-mamo tako mlečnega in raščnega plemena kakor je to, Gorenjci so lahko veseli, da ga redijo.

Zaradi izvrstnih lastnosti tega plemena pa nikakor še ne sledi, da je ono tudi najbolj pripravno za Dolenjce. Odlične lastnosti pingavske pasme izpremene in pozgube se ravno tako lahko kakor pri vsakem drugem plemenu, če pride v kraje, ki mu ne ugajajo, in na to je treba tudi v tem slučaju misliti. Mej Gorenjsko in Dolenjsko je namreč precejšen razloček, kar se tiče pogojev, ki so potrebni za dobro vspevanje tega plemena. Gorenjska ima dosti dobrih pašnikov in travnikov. Po gorenjskih hlevih se živina zaradi tega že od nekdaj dobro krmi, kar je treba, da ostane to plemo mlečno. Na Dolenjskem so razmere bolj neugodne. Ne rečem, da ne bi pingavska živina v hlevih dobrih gospodarjev tudi na Dolenjskem vspevala. Ona utegne celo v posameznih okrajih lepo napredovati, v okrajih namreč, kjer pridelujejo več krme in boljše krmo, tako na pr. v krajih ležečih mej Savo in Krko. V „suhi krajini“ pa in pa po dolenjskih kraških tleh, tedaj v pokrajini, ležeči mej Krko in Kulpo, tam pač nimamo in ne bomo imeli ugodnih pogojev za to živino, kajti po teh krajih manjka krme in vode. Borni pašniki in suhe košenice dajejo po teh krajih premalo krme za pingavsko živino, travnikov pa po nekod sploh ni. V takih razmerah tudi pingavska živina ne more biti ne posebno mlečna niti raščna. Dokazov za to nam ne manjka, saj se je to plemo tudi že poskušalo po teh krajih. Sem in tja so že redili to plemo, a je zopet opustili. Tudi iz hlevov, kjer se sedaj redi v večjem številu to živino, ne sliši se nič posebnega, dasi so v teh hlevih za pingavsko živino razmere gotovo bolj ugodne kakor v hlevih naših malih posestnikov. Za vzgled naj navajam na Belokranjskem, namreč krog Metlike in Krupe, kjer se to plemo tudi ni tako sponeslo, kakor se je govorilo in pričakovalo. Naj omenjam pri tej priliki tudi to, da sem imel še le pred kratkem priliko, poizvedovati o vrednosti pingavskega plemena na neki hrvaški graščini ležeči blizo Kranjske meje. Tjekaj se je vpeljalo to plemo s posredovanjem hrvaške kmetijske družbe Priznati moram, da tudi tukaj nisem slišal nič posebnega o tem plemenu. Reklo se mi je, da je živina silno ješčá, da dosti več krme potrebuje kakor domača živina, da pa za to ni nič boljša za mleko kakor domača živina. Iz mlekarskega zapisnika sem se o tem sam prepričal. Pingavski pasmi ne prijaio tamkajšne razmere, kakor se kaže, namreč tamkajšna paša in tista krma, katero dobiva v blevu. Zaradi tega tudi ne daje takega užtka kakor doma in po planinskih krajih. In ker ni pričakovati, da bi se razmere na Hrvatskem v tem oziru dokaj izboljšale, je vprašanje, kako dolgo se bo ta živina na Hrvatskem držala, in ali se bo tamkaj kdaj udomačila ali ne. V neugodnih razmerah izgubi pingavska živina ne le svojo izvrstno mlečnost, ampak tudi svojo raščnost, saj je ta zmeraj le naravna posledica intenzivnega krmljenja, zlasti v dobi mladosti. (Konec prih.)

Melusine mazilo za lice
odstranjuje v najkrajšem času vsakovrstne pogoje, lišaje in mozolčke (spušča). — Popolnoma neškodljivo.
1 lonček 35 kr.

Higien. medicinično milo
zraven 35 kr. (387—18)
Jedina zaloga
deželna lekarna Ph. Mr. M. Leusteka
Ljubljana, poleg mesarskega mostu.
Telefon šte. 68.

Iz uradnega lista.
Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Posestvo vlož. šte. 66 in 67 kat. obč. Staravas, cenjeno 613 gld., dne 2. julija v Ljubljani.

Meteorologično poročilo.
Višina nad morjem 306.2 m.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
30.	9. zvečer	739.4	17.9	sl. sever	del. obl.	
1/7.	7. zjutraj	740.8	15.2	sl. svzh.	jasno	0.0
"	2. popol.	739.3	24.0	sr. jug	pol. obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 19.2°, sa 0.1° nad normalom.

Dunajska borza
dne 1. julija 1898

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 95 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 65 "
Avstrijska zlata renta	121 " 40 "
Avstrijska krona renta 4%	100 " 70 "
Ogerska zlata renta 4%	120 " 70 "
Ogerska krona renta 4%	99 " — "
Avstro-ogerske bančne delnice	911 " — "
Kreditne delnice	359 " 50 "
London vista	119 " 95 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 77 1/2 "
20 mark	11 " 74 "
20 frankov	9 " 52 "
Italijanski bankovci	44 " 35 "
C. kr. cekini	5 " 63 "

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda
veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga čez Trbiž**
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Polg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto iz v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer — **Príhod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejevic, Linca, Steyra, Ausseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lenc-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipska, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Príhod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (17—146)

Išče se za november t. l. stanovanje

z dvema svetlima sobama, kuhinjo, shrambo in drvarnico, ležeče v Krakovskem, Trnovskem ali Št. Jakobskem predmestju, ter nahajajoče se v pritličji ali v I. oziroma v II. nadstropju; razgled na kak vrt ali na ulico.
Ponudbe z zahtevo najemščine pod naslovom „Uradnik“ na upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (1016—1)

Trgovski pomočnik

izkušen v trgovini mešanega blaga, želi ustopiti takoj v službo. Vešč je slovenskega in nemškega jezika ter v tej stroki trgovine popolno izurjen.
Ponudbe vzprejema **Pavel Turk, Draga pri Rakeku.** (1011—2)

Stavbinski in pohištveni mizarji
se vzprejemljejo

pri zgradbi meščanske bolnice tukaj.
Povpraša naj se v I. nadstropju meščanske bolnice v Špitalu v ulicah. (1017—1)

V zalogi premoga Ivane Treo
v Ljubljani, cesta na Rudolfovo železnico št. 8
se dobiva tudi (1013—1)

lesno oglje

(brez prahu). Ako se vzame cel vagon, velja 100 kg le 1 gld. 50 kr., v vrečah 100 kg 1 gld. 70 kr.

VIZITNICE Narodna Tiskarna.

Loterija jubilejske umetniške razstave.
300.000 srešk. Dunaj 1898. 30.000 dobitkov.
Žrebanje bode na Dunaju gotovo dne 12. julija 1898.
Glavni dobitki kron
20000, 10000, 8000, 6000
i. t. d. vr.
Srečke po 50 kr., 10 srečk po 5 gld., poština in zaznamek dobitkov 10 kr. (861—15)
priporoča in razpošilja tudi proti povzetju zneska
loterijska pisarna zadruga tvarjajočih umetnikov dunajskih
Dunaj, Künstlerhaus, I., Lothringerstr. 9.
Kuponi in pisemske znamke se vzprejemajo v plačilo.
Na 10 srečk z zaporednimi številkami pripade dobiček.

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.
VABILO
na
redni občni zbor za l. 1897/8
v petek, 15. julija 1898, zvečer ob 8. uri
v društveni dvorani, v Vegovi ulici.
Dnevni red:
1. Nagovor predsednikov. 4. Poročilo gospodarjevo.
2. Poročilo tajnikovo. 5. Posamezni nasveti.
3. Poročilo blagajnikovo.
V Ljubljani, 30. junija 1898. (1020—1)
Za odbor „Glasbene Matice“:
T. č. predsednik: **Fr. Ravnihar.** T. č. tajnik: **J. Bolč.**

Čast mi je naznaniti, da sem odprl danes tukaj,
na **Dvornem trgu št. 3**
pod **tvrdko**
L. Schwentner
nouourejeno knjigarno in trgovino z muzikalijami,
umetninami, papirjem, pisalnim in risalnim orodjem.
Moja bogato in ukusno urejena zaloga — katero bodem popolnjeval vedno z najmodernejšimi proizvodi — ponuja mi ugodno priliko, da bodem mogel ustrezati vsakovrstnim zahtevam.
Vsaki nalog izvršil bodem najhitreje in z vso skrbljivostjo; posebno pa si hočem prizadevati, da si ohranim pridobljeno zaupanje s strogo pravilnim in poštenim postopanjem.
V Ljubljani, dne 30. junija 1898.
L. Schwentner.